

Bilag 2.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde, hersteds.

Under 26. Januar d. A. er der i Folketinget fremsat et Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde, hvilket Forslag ifølge Lovforslagets § 1 bl. a. skulde komme til Anvendelse paa Arbejdere, der er beskæftiget i Kontor- og Bankvirksomhed.

Om end vi efter Sagens Natur og ogsaa efter de i Lovforslaget benyttede Udtryk anser det for overvejende sandsynligt, at der med Benævnelsen „Arbejdere“ ikke er sigtet til Personer, der efter almindelig Sprogbrug falder ind under Betegnelsen „Funktionærer“, saaledes at navnlig Bankernes Personaler falder uden for Lovforslagets Rammer, vilde vi dog finde det heldigt, om dette fandt et klart og utvetydigt Udtryk i den eventuelle Lovs Formulering. Vi kunde i saa Henseende tænke os at foreslaa, at alle Personer, der er antaget paa fast Løn og med 3 Maaneders Opsigelse, undtages fra Lovens Regel, eller at man ganske slettede Ordene „Kontor- og Bankvirksomhed“ i Forslagets § 1 e.; man vilde næppe derved berøre det Formaal, der tilsigtes ved Udkastet.

Vi undlader ikke at paapege, at en Lov som den foreslaaede i særlig Grad vilde faa uheldige Konsekvenser, saafremt man søgte at gøre dens Bestemmelser anvendelige paa Bankernes Personale. Bankerne har til Udførelse af de forskellige inden for Bankvirksomheden forekommende Funktioner en fast Personalestab, der gennem sin Virksomhed i den bestemte Bank, til hvilken den er knyttet, har opnaaet det Kendskab til Bankens Organisation og dens Kundekreds samt til det bestemte af hver enkelt udførte Arbejde, som er absolut fornødent for, at Banken kan virke og betjene sin Kundekreds paa en tilfredsstillende Maade. Medens det vel inden for Haandværk, Industri og lignende Virksomheder er muligt efter Behov for kortere eller længere Perioder at antage eller afskedige Mandskab til Virksomheden, lader en saadan Vekslen af Personale sig praktisk taget ikke gøre inden for Bankvirksomhed. Det kan næppe undgaas, at Personalet i en Bank — eller dog en Del af Personalet — i visse Perioder, og navnlig ved Terminstidene, har en Arbejdsdag, der er noget længere end den sædvanlige, hvortil der er taget Hensyn ved Fastsættelsen af Ansættelsesvilkårene (Lønning, Pension, Ferie etc.). Men ligesom det vil være ugørligt i disse Perioder at antage Mandskab ude fra til at præstere saadant „Overarbejde“, saaledes vilde det være endnu mere ugørligt til Erstatning for den Del af Personalet, der maatte udføre Overarbejde, som efter Lovudkastet skal „afspadsres“, at indsætte Folk ude fra i den daglige Ekspedition og dertil hørende Funktioner. Der er ingen Tvivl om, at et Forsøg herpaa vilde medføre de største Gener baade for Banken, Publikum og Personalet selv. Bankmandens Arbejde former sig paa en ganske anden Maade end Arbejderens; det kræver, som allerede paapeget, et Kendskab til Bankens Organisation og Virkemaade, som kun kan erhverves gennem en længere Tids stadigt Arbejde i denne bestemte Bank, og ikke mindst er det nødvendigt for Bankmanden at kende Bankens Kunder, med hvilke Banken jo staar i en stadig og personlig Kontakt. Vi vilde mene, at det for en Bank er endnu vigtigere end f. Eks. for Ministerierne eller den kommunale Administration, at Personalet og Arbejdet er fast